

philosophos. Tū ego dubius hærebam, consilium scribendi penè abiijciens. Cum autem essem Brunæ ad te ex Causæ scribendi. Bohemia contendens, ecquid, ait vir sapiens Iordanus, Marcelle cessas; de Cometa nihil: Cui ego. quid ipse audet; scribēt satis multi, & iam, vt audio, Ruderinus: Et si quid aggrederer, communem Astrologorū sentētiā laudare non possem. Veni Pasco uiam: epistolam tuā de Cometa legendam tradis. Tum verò si quid in animo incerti restabat, mox omne discussum est. Vidi te magistro, apertā esse illorū tarditatē, qui vulgus negligūt, dū cū eo sentiūt de cometa. Sed illud maximè intellexi, te de hoc genere disputante, mihi presertim esse ab hac ipsa quaestione abstinentiū. Sed noluisti hoc tū ferre, & nescio quo opinione adductus mihi autor fuisti, vt ad scribēdum accederē. Iam cum Brutus nobilis orator quaestionem Erastī misisset, acutissimi & summi Philosophi: legeremq; iſtius iudicium à tuo minimè alienum, vt item legi Cratoni's verba hæc: De Cometa quid scribam nescio, Necq; enim vñquam intellexi quid ille sit. Cum item Brunæ à te reuertēti mihi dixerit Iordanus, hāc uulgi opinionē se dudum risisse, decreui tantorū sapientū auspicio, absq; cūctatione mihi esse scribendum. Quare accipe, mi Patrone, quæ de Cometa mihi ad Rætos Alpinos proficiētū in mentem venerūt. Et in primis caput illud aduerte, vbi Aristotelis doctrinam examino, quem tu magistrum in hac re tibi minimè probatum, noluisti tamen refellere.

Cap. I.

Iā vt ordine aliquo utar, prius afferam disputationis institutum, posteā descendam in hunc tam arduum disputationis campum. Differendum est primū, oratoriē tamē rendi. vt decet, contra ineptos Astrologos. Deinde contra Peripateticos, pressa magis & grauiori methodo, de natura, causis & effectibus Cometarum. Demum cōtra illos qui rem nō solum Physicam, vt Aristoteles, uerū monstrum horrendum Cometā esse vociferantur. Ethā scho læ omnes proprijs locis, & rationibus cōfutandæ sunt. Sed